

Ի սրտէ ողջունում ենք կրթիչ մեծ
առնալով թիւերը:

Հ. Առաքելեան

ՍՈՒՆԱՆԱԿ ԳԻՒՂԵՐ
(Վարդի վարդի 50-ամեակի առթիւ)

Թիւրքիայի ազատագրական վերջին շարժումների մէջ, ի միջի այլ հարցերի, աչքի ընկնող տեղ է գրաւում հայերից և թիւրք-քաջայ վանքերից յարաշատ կամ հոգաբարձի վերադարձի խնդիրը: Այդ խնդիրը, ինկնելով բաւականին փափուկ և միեւնոյն ժամանակ կոշտ հարց, դեռ շատ ժամանակ զբաղեցնելու է թիւրքաշախմատին ինչպէս տեղական, նոյնպէս և կենտրոնի Կ. Պոլսի համապատասխան վարչութիւնները:

Հոգային այդ ընդհանուր յարաշատութիւններին զո՞ հնացած կալուածներից մէկի մասին եւ յարաշատ և աշխարհ Կալուածային գիւղերէն, վարդի գիւղատուր և ամենաարդիւնատու կալուածքը:

Արժեքներից արեւադարձական սահմաններում գտնվող մենաստանների ժայռը համարված վարդի վանքը թէև ունի մօտ 24 գիւղ և շատ վայրերում էլ հոգային կալուածներ—օրինակ՝ կրպակ, արտեր, տուն, այգիներ և այլն—սակայն Սալախան մի լիտաւտ ամբար էր վանքի համար:

Այդ մեծամասնութիւնը գտնվում է վարդից 10 ժամ հեռավորութեան վրա, վերին-Ֆրոնտից գաւառի հիւսիս-արևելքում, հին Անճաղագից (այժմ Մանուգիէ) գաւառի միջին շէմիկի աշիւթի քերպի մէջ:

Կ. Պոլսում կազմված Սուլեյման Յանճաճոյի 1880 թ. վարդի վանքում բաց արեւ երկրագործական դպրոց և ամեն կերպ աշխատեց այդ դպրոցը ապահովել: Այդ Յանճաճոյի լսելով Սուլեյման Յանճաճոյի խորհրդին, զինք Սալախան գիւղը ցեղապետ քերպի Կարապետի վարձարով աւելի քան 300 օստ: Երբեք դրվեց վարդի երկրագործական դպրոցի արաւադութեան տակ, իսկ կալուածաթղթերը հաստատվեցին Կ. Պոլսում կազմված Սուլեյման Յանճաճոյի Վանի մասնաճիւղի անդամների անունով: Այդտեղ Սալախան գիւղում կարելի էր գեներալ մօտաւորապէս 1000 տուն հայ: Երբ իսկ եթէ դպրոցն էլ չօգտվէր այդ հոգիից, արդէն հարաւային գաւառներից հայտնված բազմաթիւ գիւղացի ընտանիքներ եկել ու բնակվել էին, և վարդի վանքը երկար ժամանակ անստույգ էր իր բաւարար արդիւնքը՝ ցորեն և ալի արտերը:

Եւ այդ այն երկնային ժամանակն էր, 1877—78 թ. ռուս-թիւրքական պատերազմից յետոյ, երբ «Մշակի» բազմաշխատ խմբագիր Գր. Արժեքների յորդորում և հրաւիրում էր հայ կրեւններին Վանի և Էրզրումի նահանգներում գնել հողեր, բնակարար ժողովուրդը կապել հողին:

Իմ յիշողութեան մէջ անուանել թարմ են այն տղաւորութիւնները, թէ ինչպէս հանգիստեալ Հայկիր շատ անգամ նստած իր սպիտակ ձիւն մի քանի ուղեկիցներով անցնում էր երկար ճանապարհ, այցելում էր Սալախան և այնտեղ այդ մեծ կալուածում ու գիւղի մէջ ծրարվելու երկ արժու, գիւղատնտեսական օգտակար մտքեր էր մտաբերում և այդ բոլորը՝ յօգուտ վարդի երկրագործական դպրոցի:

Գիւղի ամբողջ յատակագիծը—բարեկեց—որքան յիշում եմ, Սուրեն Սուրենյանը երկու օրինակ գծագրելով ուղարկեց մինը Կ. Պոլսի և միւրը Պետերբուրգ:

Մեծտարած է Սալախան գիւղը, օրի ասանաններում կան և մի քանի աւելաւոր գիւղեր, որոնց հողերը և ընդարձակ հովիտները, արօտամարգերը ու խոտատեղերը

որոնք կոչվում են՝ աւետիք, համար և սևաքիւս—հազորդում են երկրագործները:

— Ինչ գաւառներում էին կայ նրանց մէջ:

— Աւետիքը անդադրեց Կալ—բացարձակ են նրանք:—Նա փոքր ինչ կարծրաւուն է, բայց ծանր և յարմար տան գործածութեան համար: Համարը սպիտակ է, բայց թոյլ: Սալախան շատ սպիտակ է—թանգ գին ունի, հողի համար այնքան յարմար չէ, քան չէ տալիս, գիւղացիները է ձաւար պատրաստելու, ապուրի համար: Սալախան Արժեքների շրջանում աւելի խոշոր հատեր ունի և գովված է:

Երկրագործները յայտ ունեն, որ գիւղատնտեսական դպրոց և աղբակ հաստատուելուց յետոյ կարելի էր լինի աւելի ևս բարւոյն սերմացու ցորենի որակը և պատրաստել հողը սերմանելու համար աւելի բաւարար կերպով:

— Մենք ցանում ենք «տարեկան» կոչված մի հասնախի, — շարունակում են նրանք:—որ երկու տարում է հասնում, նրան մի տարի ցանում են, իսկ հետակա տարին հնձում: Նա տալիս է շատ բարձր ծոցմարդու հասակի չափ և աւելի բարձր: Նրա հացը օր է: Ինչ վերաբերում է գործուն, նա երկու տեսակի է՝ «գեղար» չորս շարք հատիկներով և հասարակ տեսակը երկու շարքով:

Երկրագործները հաղորդում են «գանջ» անունով մի իւրաքանչիւր մասին, որից իւր տնտեսութեան համար խաղում են հատիկները, ծեծում են և ապա իւր հանում, գանջը սկսել իւր համարում և աւելի ստոր, քան կտուտաթի մէջ:

պատկանում են Սալախանային: Սալախանայի արեւակալում բարձրացած ժայռի վրա, հինգ արհեստանոցներ, իւր արտադրած քարի վրա կան սկալայի արձանագործութիւններ, որ դարձան Ս. Սուրենյանը ընդօրինակելով ուղարկեց Պետերբուրգի հնագիտ. թանգարանի վարչութեանը:

Եւ որովհետեւ ներկայումս ընդհանուր հայութեան ուշադրութիւնը դարձել է դեպի վարդ և նրա 50-ամեայ կուլտուրական գործունէութեան յօրինանակաւ տունը կատարելու շուրջը և մասնաւոր անհրաժեշտ է բանալ վարդում գիւղատնտեսական դպրոց, ուստի եւ նպատակաւորաւ համարեց յիշել և ձեռնել որ Սալախանաւ աւելի օգտակար ծառայութիւն կարող է մատուցանել ապագայ դպրոցին:

Յանկալի էր որ վարդը, բազմաշխատ հոգաբարձութիւնը հրապարակ հանէր Սալախանայի կալուածական խնդիրը և իրաւորները Հայկիրի ի վաղուց անտի ունեցած սուրբ նպատակը, այսինքն վարդի վանքում երկրագործական մի տիպար ուսումնարանի հաստատումը, աշխատելով ապահովել այդ օգտակար հիմնարկութիւնը ի միջի այլոց և Սալախանայի եկամուտներով:

Գ. Շէքերցի

ՎԱՐԴԻ 31-ՄԱՐՏԻՆԻՆԻՆԻ

Ազնիւները երկիրը: Աւանդութեան մեր նախահայրերը, անդրանիկ էլ այն գաւառներից, որոնք կրեցին հայկական դրոշմ իրանց ճակատները: Մով վանի, այլ ծով: Երբն այն ծովերի, որոնք ձեռն ի ձեռն տուած պատում են աշխարհ շուրջ և ապա օդուտ անուտ, կենք ու կենդանութիւն հարդարելով իրար, և կենքն ու կենդանութիւնը սխուծով իրանց ճանապարհի վրա: Գու եւ անշատով, կղզիացած, լքված:

Բայց նախքան լքված լինելը, և այն ժամանակ, որ երկրի ճիւղերը դիզանաւակ հակները, մըցում էին իրար հետ՝ թէ ուր պէտք է լինէր երկրի տիրապետութիւնը, գալիս են հասնում քո ափեր վրա անաւորագոյններից երկուսը՝ դէմ առ դէմ ափողիս:

Գեղեցկութիւնը աշաղաւ էր, հրապոյրները անդամաւորել և դու, ծով, արժանի էր ի հակները անդ կուրի, խօս ու խօսողների երկրադրող ճակատամարտին: Եւ այն հակա, որ ստացաւ յաղթութիւնը և հանգիստացաւ քո դիզանաւակ, նոյն նա յաւակներ իր յիշատակ իր յիշողութիւնը, որ կամաւ չէր խոստանէ իրանց գլուխը բռնաւորի լծի տակ, կանգնեց յաղթանակը քո դիզանաւակ թուրքերից մէկի վրա, իր տեղի կանգնեց և որդեգր իւրոց, այն միւս բռնացած ճիւղերի գեղեցկութիւնը, օրից մինչև այսօր լքվում է նրա անունը 4000 տարեկան ծոցից «Ներքովի սար», որ և այլապէս իր ճանտով սովորեց կոչել «Նեմուրդ գագը»:

Իսկ դեռ լքված էին նաև, երբ ճիւղան հակներից յետ գեղեցկութեան դիզանաւակին, հեշտանքների թագուհին, անընկալան առաջակների ստեղծագործութիւնը, Շամիր լուսնի արտաբեր, հրապարակած քո հնայգիներից, հրապարակած և հնայգի իրեն կա, և կա՝ իր արտի այլուցը հնայգիներով, որ սիրաշին տալը հովիտները համար, քո հովաւուն բարձունքները, որոնցից շուրջ բուրձնած զու մէջ տեղում կայիր, ծով, ծիւծիւծալախիմ որդեգր ծոցեր լուսնալուսնի, ընդունելով պատկերի վրա ամենագեղեցիկ երկնքը զմայլելի կապուղի:

Եւ դու, ընդունելիք գեղեցկութեան այդ բռնութիւնը, որովհետեւ նա հրապոյր ունէր, հրաշակելու շինող էր և կենքի փափկութիւնը քո բերող և այդ ժամանակ դու տեսար ամբողջ վրա հրաշալի արեւատու կանգնած քաղաքներից ամենագեղեցիկը իր

— Իսկ ինչ եղան այն երօցական դրոշմները, որոնք յիշում տարի առաջ ընդված էին վարդը, — հետաքրքրվում եմ ես: — Նրանք մի քանի ժամանակ գործածութեան մէջ էին, բայց մնացին անիման, չէր կարկատվեցին, չէր նորոգվեցին և մեծ մասամբ փչացան:

Սակայն նոր գործիքների պահանջը օրէցօր աւելի ու աւելի զգացվում է վանի շրջակայքում և երկրագործների մի մասը արդէն ձեռք է բերել գովքներից և ուրիշ գործիքների:

Այս վերջին երկու տարիներում վարդի քաղաքացիները տարան հայրենիք թաւաններ, գոյիներ, սերգաններ և մտադիր են ընդարձակել այդ գործը:

Վասպուրականի աղաքանալութիւնը համարում է իր գովքներ աւելի լուս, քան Անդրկովկասինը: Նա պահանջում է չորս լուս, եղ կամ գովք է շարժվում և աւելի թիթիկ, քան Անդրկովկասինը:

Վարդի վերին մասում—սարում—վերջանում է հողագործութիւնը և սկսվում է հովաւական կենքը:

— Գեղեցիկ է վարդի սարը, — հրճանաւորով պատմում է վասպուրականցիները: — Կանաչ արօտներ, լեռնալիք ծաղիկներ, թիթիկ օդ, զովարար գեփիւս, ընդարձակ հօրեղաններ:

Վարդի սարում արածում են վանքի կենդանիները:

— Մեր վասպուրականի ողջաբը խոշոր է, մեծ գովակ ունի, կակուղ բուրբ, տալիս է բաւական կաթ: Վասպուրական ենք կաթից տեղական պանիր, որի մէջ գցում ենք

գեղանկար ապարանքներով, իր թարմացուցիչ և գուարժութիւնը երկրների մէջ ծաւալող լոգարաններով, հովաւաւան դրօշաւաններով, պարտէզներով, այգիներով: Այդ ժամանակ ապարանքների արեւակները ողջունում էր վարդամասն և քրքածանքները գիցուհին Ա. Վարդի, որի ծագման երկն հնչեցնում էին արտաուրիները աղօթաւորների ակնային:

Այն, դու սիրով ընդունեցիր նրան, որովհետեւ նա քո բարանձաւ ժայռերի կարծրութիւնը փափկացրեց և հարկեց որպէս մօտ, անհնախեղ և բարեկրօն փոքր նրանց մէջ, ուր ապա դու տեղաւորեցիր քո Մհերներին, ամբարշտի կանգնեց՝ քո ծործորակ և կորեկշտաւ վտանները ամուրիով և շտեմարաններ, որպէսզի աւաւտ արուցուին տայ քո շարտերիներն և այգիատանին և առուակներով ափով դովութիւնը քո քաղաքի փողոցներում, և անուցանէ երկաթուղու օւրիներն ու բարեկրօնը, անուշ հովը շնչացնելով նրանց ուղեկներ և տեղերների մէջ: Հուս այդ երկրային դիցուհին իր կաթնորակ և թուլական պարտնոցի յուսուցիչութեամբ, ծով, քո ալիքներին աւաւտ տուեց՝ մարացու աւաւալային հետամուտներից փախչելիս, և իրեն արձանացաւ իրեն մի պաշտելի ծառայութիւն քո ալիք վրա, քո սիրածածան ալիքներից հանգչի, սիրահար քո քո դիզանաւակ պատկերի տակ: Մէջ որով նա գեր ի վեր աշխուսացաւ, հրաշակեցները չափ քո վան ուսանել, այդ հայկական անուան հետ իր անունը շաղկապելով և յաւերժացնելով այն իր մեծագործութեամբ:

Լքված էին դու նաև, երբ քո Արժեքներին արժուակիր, իրանց հօգեղ թիւերի տակ հովաւաւորում էին քո և աղաքական ապարանքներից վիճված ցամաքանէ հրօսակներից պահպանում, արձան ուղեղ իր նրանց թիւերի բախումը, մարիների պողպատ և կացի հարուածը, և այդ ժամանակ քրիստոնէաւոր պիւրիզացար դու և փարթեմացար կղզիները ու շրջանաւ աւանները իրանց շահատաններով ծաղկում էին, և Արժեքներին թաղը, ծով, քո պաղպաղների վրա փաղկում էր ճաճահնաւ:

Բայց յարձակում յարձակում էր ետեղ նեղաւոր ու նախահայրի դրոշմների և հինական աւաղակարարի անպատկանի երկրից, որոնք հրապոյրում էր և գեղեցկութիւնը և արդուարդը, քո քաղաքաւորներին ոյժը վերջ ի վերջն պաշտել, և մի տուր լուծ, այս անգամ ոչ փախկանցիլով՝ այլ անողորմաբար ճմլելու համար, դրոշմ պարանցիլը: Մի բռնութիւն, որ չէին աւել պիտի դարձնէր և բարեկարգութիւնն անհարգութեան պիտի փոխէր, ճանապարհ վրայ դարձր շարունակ:

Եւ այնուհետեւ դարձր շարունակ անշատված, կղզիացած, լքված լինելը քո անփոփոխ լինելը եղաւ, լուծը պարանցիլը, դառնութիւնը սրտումը:

Բայց, ծով, գեղեցկութեան թագուհին և հրաշակեցները հանձարի, անընկալ գիւղահուս, քո Արաներին սիրահար Շամիրամի յուսուցիչութեամբ, քո ալիքների մէջ են: Շամիրամը, ծով, յուզվել, և թող յատուակի խորքից ալիքներից ափերին յետ տան յուսուցիչութեամբ:

Այդ յուսով, յիշում տարի տալի, որդիներից ներկայ ժամանակներում վհահագոյնը երազեց հինիս բարձունքների վրա մի փարոսի դիտութեան, հայրենի պարտութեան հրաշակեցները և այդ յուսուցիչ նշանով իր շուրջն հրաշխել մի ընտիր խումը մանուկների և պատրաստել նրանցից վերածնութեան կարագիներին: Եւ դրեց նա իր բունը վարդը սարին երկնից նա ամենաւեր, և այն բոյնի մէջ ծնողը տեղեց արժուակների խմբին: Եւ թուա իր բոյնից երկնեւոր ճախրելով վասպուրա-

նը, սխտորակ խաղել և ուրիշ բոյնի: Մենք շատ սիրում ենք մեր ամիրը:

— Արդեօք շրջակայ գիւղացիների շատ աղաւան,— են պատմում շարունակում եմ ես:

— Միշին տունը կը պահէ 8—10 դուրս տաւար 2 կիսն կով, 4 եղ, 2 գովէ: Կան աւելի 2 տ և աւելի ընչ պահողներ:

— Իսկ պահում են արդեօք ագնի տեսակի այծեր:

— Կան պահողներ: Այդ երկու տեսակի է հասարակ մարդը, որի փաշտը կարծիւնայ 15 կօպէկ, և զէտը կոչվածը նուրը և կակուղ բրդով, որի փաշտը կարծիւնայ 60—70 կօպէկ:

— Որքան ժամանակ էր կերակրում կենդանիներին տանը:

— Մօտ վեց ամիս, երբեմն և աւելի:

Մենք փոքր ինչ աւելի կանգ առանք վարդի և նրա շրջակայ տեղերի գիւղատնտեսութեան վրա, որովհետեւ ներկայումս մշակվում է ծրագրի հիմնելու վարդում գիւղատնտեսական մի դպրոց:

Մենք ցանում ենք, որ տեղի պատկառութիւնը թող չէ տալիս հայրենի հետաքրքրական նիւթեր Շամիրամի ջրի աւաւտում գտնված գիւղերի և նրանց արդնութեանը, վանի, Արաւաններ և ուրիշ տեղերի այգիներում: Արժեքների հողագործութեան և տեղական շուկայի աւանանալաւութիւնների մասին:

Չը նայելով այն հանգամանքին, որ վարդը համեմատած վանի դաշտավայրին կան Հայկանդին՝ աւելի բարձր դիզե ունի, այնուհետեւ նրա դպրոցը կարող էր լինի օգտակար լինել ընդարձակ շրջանի

կան Արժեքը ձագերն ետեղ: Ճախրելով ճախրեց նա քո կապուրտում և ապա կուրի արձակելով աղաւաւ նա դէպի Մանուգիէն երկիրը՝ Տարուն և թէն ամփոփեց շուրհատը ու Կարապետի վրա, և այնտեղից աղմկահարեց՝ դարձի կանն արձակելով թրքութեան վրա, թէ «Տարուն, տարուն քո հայրենիք»: Կամենում էր նա Մանուգիէն Անիւքը դարձեցնել վասպուրականի Արժեքին օգնութեան, և թիւրքից սլանալ դէպի վերածնութեան Արաւուրդը:

Այդպէս, Արաւանի և Տիգրիսի թագուհիները մէջ գրկված գեղեցիկ թագուհի, ծով Շամիրամի, քո այդ վհահագոյն գաւառի իր նորագոյն գործական փառքերի ճանով գարեցնելով իր ուղում քո հին դիզանաւորների ուղիները նրանց աճանքների և ներշնչումով հաղորդել նորերին նրանց կորովի մտքի և բաղուկների գործութիւնը՝ վերակազմելու համար հայրենական ժառանգութիւնը վերածնութեամբ:

Վարդի վրա յիշամանակի տոնախմբութեան ժողովածուներ, եթէ արաւաւ թիւրմանի ուղին է ինչէն ձեռք վրա և Արժեքի սրտաւս բերեւն ունէր դուր ժառանգած, ապա դուր չէր ձեռնի գոտացող ամուլ աւելներ, որոնք որոտում են միայն և կենարար ցոյ չէին տալիս: այլ Շամիրամին ունեցէր ի—նկատ և շամիրամագէս գործեցէր:

Այդ է վերածնութեան ուղին, որի քաղաք կարգեց ձեռք իր և իւրածին երամի բերանով վասպուրականի Արժեքը թիւրման, և գործով իսկ կարգիւնագործներ իր քաղաքը, եթէ դժգոյ ժամանակը և ժառանգեց ճանգած չէ լինէին նրա բոյնը:

Այժմ, որ ապտաութիւն է հաշվված և արդարութիւն, շնչաւ աւել և վերակացէր թիւրմանի գործը տաճարում, դպրոցում և հանրային, և այդ ժամանակ դուր բացած կը լինէր դրոյցի թագուհին, գեղեցիկ Շամիրամի յուսուցիչութեամբ գաւառիցը:

Ա. Մ. Երկնեան

ՎԱՐԴԻ ԴՊՐՈՑԻ ՅՈՒՆԵՆԻՆԻՆԻ

Մեր ցիր ու ցան եղած հայ ժողովուրդը իր փառաւոր, անկայն ներկայումս կործանված անցնելով կարող է միջիթաղու ու սփոթել իրան պատմական անցնելի միջիթաղ այն բերդերով, որոնք վիճակվել է լինել կենդանի և միտմանական հաստակ վիճակը դժբաղդ հայ ժողովուրդի:

Անա այդ տեսակի սփոթանք և ուղեւորութիւնները պատմական անցնելի կենդանի վայր բերդներից մէկն է նաև վասպուրականը, մասնաւոր վանը իր շրջակայում:

Անա մի եղակի նուիրական վայր, որի վրա հայը կարող է հարաւոր մասնաւորներ շինելու որ այդ դարաւոր հայկական նախնական վայրը մինչև օրս էլ անուցանում է իր գրկում մի ստորաթիւ հայ ժողովուրդի իրեն դիւրաւոր տարին:

Այդ վայրը նուիրական է ամեն մի հայի համար և այն պատճառով, որ այդ տեղում է հնչեց ամենակարեւոր ժամանակներից երկնի միջի պատմական անցնելի: Ապա այդ վայրում են տեղի ունեցել մեր նախնային փառաւոր գործերի ամենախոշորագոյնները և այդ նոյն վայրն է հնչեց հիմա էլ կենդանացնում իր վրա ոչ թէ միայն հայ ժողովուրդի, այլ և օտարների ուշադրութիւնը և հետաքրքրութիւնը:

Այդ վայրը կենդանի նուիրական է յատկապէս միջի հայերին համար և այն պատճառով, որ այդտեղ գտնված վարդի վանքի սկզբից մինչև օրս եղել և ծաղկել է իրեն մի լուսատու շահ հայ ժողովուրդի մասուր և հոգեկան առաջադիւնութեան համար: Վարդից դպրոցն իր գիւղապետ տնտեսական բաժանմունքով պահպանել է հայ գիւղատնտեսական համար, որովհետեւ վարդը իր ստորին մասերում բուսցնում է դաշտավայրի արմուխներ, իսկ վերին մասերում տալիս է յարմարութիւններ կենդանագիտութեան համար:

Բայց եթէ անհրաժեշտութեան դաշտում ուրիշ աղբակներ և անդամատներ ունենաւ Հայկանդին շրջանում, դա ամենեւին դժուար չէ, որովհետեւ կան և ուրիշ վանքեր աղաւալ հողերով: Այդպէս են ա. Սալի վանքը, Կարմուր վանքը, ս. Գրիգորի վանքը, Կուռնի վանքը, իսկ աւելի հեռուներում Առկալի Աստուածածնի վանքը և այլն: Այդ վանքերի

[illegible]

